

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 25.10.2005
COM(2005) 532 końcowy

WDRAŻANIE LIZBOŃSKIEGO PROGRAMU WSPÓLNOTOWEGO
KOMUNIKAT KOMISJI DLA RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Wkład polityki podatkowej i celnej do Strategii lizbońskiej

SPIS TREŚCI

1.	Nowy początek Strategii lizbońskiej.....	3
1.1.	Opodatkowanie, efektywność i konkurencyjność.....	4
1.2.	Polityka celna jako jeden z filarów rynku wewnętrznego	4
2.	Przekształcenie europy w bardziej atrakcyjne miejsc inwestycji i pracy	5
2.1.	Poszerzenie i pogłębienie rynku wewnętrznego	5
2.1.2.	Uproszczenie otoczenia podatkowego i stworzenie równych reguł konkurencji	6
2.1.3.	Ukierunkowane środki mające na celu usunięcie transgranicznych barier podatkowych napotykanym przez przedsiębiorstwa z UE.....	8
2.1.4.	Nowa strategia opodatkowania pojazdów.....	10
2.1.5.	Zmniejszenie zniekształceń powodowanych przez przestępstwa podatkowe i uchylanie się od płacenia podatków.....	10
2.2.	Zapewnienie otwartych i konkurencyjnych rynków wewnątrz Wspólnoty oraz poza nią.....	11
2.2.1.	Strategia przeciwdziałania podrabianiu produktów	11
2.2.2.	Poprawa przepisów celnych i ich przestrzegania oraz propagowanie cła elektronicznego	12
2.3.	Poprawa regulacji europejskich i krajowych	13
2.3.1.	Modernizacja przepisów dotyczących podatku VAT	13
3.	Wiedza i innowacje dla rozwoju.....	14
3.1.	Zwiększenie oraz poprawa inwestycji w badania i rozwój (B&R).....	14
3.1.1.	Komunikat zawierający wytyczne na temat podatkowych środków zachęcających do B&R	14
3.2.	Ułatwianie zrównoważonego wykorzystania zasobów.....	15
3.2.1.	Podatki energetyczne, transportowe oraz środowiskowe.....	15

WDRAŻANIE LIZBOŃSKIEGO PROGRAMU WSPÓLNOTOWEGO
KOMUNIKAT KOMISJI DLA RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Wkład polityki podatkowej i celnej do Strategii lizbońskiej

1. NOWY POCZĄTEK STRATEGII LIZBOŃSKIEJ

Komisja zaproponowała ostatnio nowy początek Strategii lizbońskiej, skoncentrowany na rozwoju gospodarczym i tworzeniu miejsc pracy.¹ Aby sprostać temu wyzwaniu konieczne będzie przekształcenie Europy w bardziej atrakcyjne miejsce inwestowania i pracy, promowanie wiedzy i innowacji oraz kształtowanie polityk umożliwiających europejskim przedsiębiorstwom tworzenie większej liczby lepszych miejsc pracy.

W osiągnięciu tych celów istotną rolę mają do odegrania polityka podatkowa i celna. Mogą się one przyczynić do podniesienia efektywności naszych gospodarek, w tym także poprzez efektywne wykorzystanie zasobów naturalnych i konkurencyjność naszych przedsiębiorstw. Mogą także zwiększać konkurencję na rynkach, pobudzać handel oraz wspomagać rozwój wiedzy i innowacji.

Niniejszy komunikat przedstawia **kluczowe środki polityki podatkowej i celnej Wspólnoty**, które przyczyniłyby się do szybkiego dostosowania strukturalnego, którego potrzebują nasze gospodarki, by zrealizować powyższe cele. Tym samym są one zgodne z działaniami ustalonymi w komunikacie na wiosenny szczyt Rady Europejskiej: „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, nowy początek Strategii lizbońskiej”².

Celem niniejszego komunikatu jest określenie w sposób wyczerpujący zarówno aktualnie stosowanych, jak i planowanych środków celnych i podatkowych stanowiących spójny zbiór inicjatyw wspierających jedno z głównych zobowiązań politycznych UE.

Sekcja 2 przedstawia kluczowe działania mające na celu pogłębienie rynku wewnętrznego, zapewnienie otwartych i konkurencyjnych rynków i polepszenie prawodawstwa europejskiego i krajowego. Sekcja 3 przedstawia kluczowe inicjatywy w celu zwiększenia i polepszenia inwestycji w badania i rozwój, ułatwienia innowacji i zrównoważonego wykorzystania zasobów. (Patrz załączona tabela środków politycznych). W świetle ich konkretnych cech, inicjatywy te przybierać będą różne formy, i w zależności od potrzeby, towarzyszyć im będzie ocena skutków.

Inicjatywy te pomogłyby na nowo pobudzić wzrost gospodarczy, a zatem stworzyć więcej lepszych miejsc pracy. Co się tyczy bardziej konkretnych polityk zatrudnienia, to należy zauważyć, że na szczeblu Państwa Członkowskiego, określone środki podatkowe mogą przyczynić się do wzrostu zatrudnienia i promowania gospodarek charakteryzujących się włączeniem społecznym. Okazuje się, że stosunkowo obciążenie podatkowe pracy zniechęcały do tworzenia dodatkowych miejsc pracy, szczególnie dla osób o niskich

¹ Komisja, COM(2005) 330 i COM(2005) 24.

² ibidem

kwalifikacjach; jednak poszerzenie rozszerzenie podstawy opodatkowania poprzez objęcie zatrudnieniem większej liczby osób nadal jest dla rządów najskuteczniejszym sposobem na zwiększenie dochodów z podatków bez podnoszenia wysokości podatków. Przesunięcie podatków z pracy na konsumpcję i/lub zanieczyszczenie środowiska mogłoby także stanowić pomoc w ramach szerszej strategii na rzecz wzrostu poziomu zatrudnienia.

1.1. Opodatkowanie, efektywność i konkurencyjność

Chociaż w pewnym stopniu konkurencja w dziedzinie podatków jest zdrowa i może mieć pozytywne skutki gospodarcze, głównym celem każdego systemu podatkowego jest jednak ściąganie pewnej kwoty dochodów w celu sfinansowania publicznych usług i transferów. Powinno być to czynione jak najefektywniej. Systemy podatkowe mogą pociągać za sobą koszty w postaci zmniejszonej efektywności gospodarczej — spowodowane zniekształceniami związanymi z podatkami — lub przez obciążenie związane z przestrzeganiem przepisów i obciążenie administracyjne nałożone na podatników i administracje podatkowe.

Istnienie różnych krajowych systemów podatkowych w UE stanowi źródło znacznych dodatkowych kosztów w dziedzinie przestrzegania administracyjnych przepisów podatkowych. Sytuacja ta oznacza istnienie barier dla bardziej efektywnej alokacji zasobów oraz brak „równych reguł konkurencji”³. W istocie, podwójne opodatkowanie, koszty restrukturyzacji przedsiębiorstw związane z podatkami, i bardziej ogólne różnice w przepisach podatkowych Państw Członkowskich oznaczają, że firmy mogą preferować działalność prowadzenie działalności na własnym rynku a nie w innym Państwie Członkowskim. Są to poważne przeszkody w osiągnięciu pełnych korzyści z **konkurencyjnego rynku wewnętrznego**. Usunięcie tych barier pomogłoby stworzyć nowe możliwości dla podmiotów wchodzących na rynek, a wynikająca z tego konkurencja stanowiłaby bodziec dla rozwoju inwestycji i innowacyjności. Ponadto zmniejszenie kosztów związanych z usunięciem tych barier podatkowych przyczyniłoby się do podniesienia konkurencyjności sektora produkcyjnego UE.

Polityka podatkowa mogłaby także odegrać proaktywną rolę w stymulowaniu **wiedzy i innowacji dla rozwoju**. Badania i rozwój, a także ogólne otoczenie biznesu mogłyby skorzystać z ukierunkowanych środków fiskalnych. Opodatkowanie mogłoby także wspomagać promowanie zmian w postępowaniu względem środowiska, prowadzących do bardziej zrównoważonych modeli produkcji i konsumpcji.

1.2. Polityka celna jako jeden z filarów rynku wewnętrznego

Polityka celna ma do odegrania ważną rolę odgrywa w **pobudzaniu handlu**. Zwiększenie wielkości handlu w ostatnich latach, wraz ze stopniem skomplikowania nowoczesnego łańcucha dostaw, względami bezpieczeństwa i ochrony, liczbą zaangażowanych stron i tempem wymiany towarów, znacznie zwiększa wymogi dotyczące informacji odnoszącej się do handlu.

Uproszczenie prawa celnego, mniej skomplikowane procesy i procedury celne oraz tworzenie spójnego i interoperacyjnego elektronicznego systemu celnego oznaczać będzie, że przedsiębiorcy zaoszczędzą pieniądze i czas związane z transakcjami obejmującymi opłaty

³ Patrz „Europejskie badanie podatkowe” (SEC(2004) 1128/2).

celne. Komputeryzacja i interoperacyjność zapewnią równocześnie możliwość śledzenia towarów i przejrzystość, zarówno dla administracji celnej jak i przedsiębiorców.

2. PRZEKSZTAŁCENIE EUROPY W BARDZIEJ ATRAKCYJNE MIEJSC INWESTYCJI I PRACY

2.1. Poszerzenie i pogłębienie rynku wewnętrznego

Strategia lizbońska podkreśla fakt, że nadal konieczne jest przeprowadzenie kluczowych reform w celu ukończenia tworzenia rynku wewnętrznego i że należy zwrócić na to szczególną uwagę. Większość działań podjętych przez UE w dziedzinie polityki podatkowej dotyczy kwestii związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem rynku wewnętrznego. W tym kontekście, warto podkreślić istotny wkład, jaki programy wspólnotowe Customs 2013 i Fiscalis 2013⁴ będą nadal wносить w sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, zwłaszcza poprzez finansowanie przez nie elektronicznych połączeń wzajemnych systemów informatycznych państw członkowskich w dziedzinie ceł i opodatkowania.

Obecnie **szereg aspektów funkcjonowania krajowych systemów podatkowych ma negatywne skutki dla integracji rynku** lub uniemożliwia pełne wykorzystanie korzyści płynących z jednolitego rynku. Ponadto, ponieważ aktualne otoczenie biznesu w większym stopniu sprzyja działalności transgranicznej niż miało to miejsce dwie dekady temu, przeszkody podatkowe są obecnie bardziej oczywistymi barierami jakie pozostały w rynku wewnętrznym.

Usunięcie takich przeszkód pozwoliłoby przedsiębiorstwom dokonywanie bardziej rozsądnych wyborów gospodarczych, na podstawie produktywności czynników i są mniej zaburzone wpływem pewnych dodatkowych kosztów. Prowadziłoby to do wzrostu produkcji w gospodarkach Państw Członkowskich i zależnie od warunków odnośnych rynków produktów rzeczywistego zachowania firm, obniżyło presję na koszty i ceny. Rezultatem tego byłoby z kolei zwiększenie środków na konsumpcję.

2.1.1. Wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania dla przedsiębiorstw w UE

Obecna koegzystencja 25 różnych, a czasem nawet wzajemnie niekompatybilnych **systemów opodatkowania przedsiębiorstw** w UE nakłada *de facto* dodatkowe koszty przestrzegania przepisów i oferuje niewielkie możliwości transgranicznego rekompensowania strat, chociaż tego rodzaju rekompensowanie strat często występuje w sytuacjach wewnątrz jednego kraju. Nie powinno się tak dziać na rzeczywiście jednolitym rynku. Chociaż w swej działalności gospodarczej (badania, produkcja, utrzymywanie zapasów, sprzedaż itp.) przedsiębiorstwa wykazują coraz większą tendencję, by traktować UE jako jednolity rynek, są one zobowiązane wyłącznie do celów podatkowych dzielić go na rynki krajowe.

Zasady opodatkowania przedsiębiorstw traktują działalność transgraniczną w UE inaczej i często mniej przychylnie niż podobną wyłącznie krajową działalność. Zachęca to firmy do inwestowania w kraju i zniechęca do uczestnictwa w spółkach zagranicznych i do ustanawiania filii za granicą. Jednocześnie niespójność między systemami w różnych krajach otwiera możliwości unikania zobowiązań podatkowych.

⁴ Komisja, COM(2005) 111.

Komisja realizuje politykę na rzecz wypracowania **Wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania** (Common Consolidated Corporate Tax Base - „CCCTB”) od roku 2001⁵. Została ona potwierdzona w roku 2003⁶. CCCTB umożliwiłaby firmom prowadzenie działalności na rynku wewnętrznym na tych samych zasadach do obliczania podstawy ich opodatkowania w różnych Państwach Członkowskich UE. Komisja nie zamierza proponować zharmonizowanej stopy podatku dochodowego od przedsiębiorstw. Wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania pozwoliłaby jednakże na transgraniczne wyrównywanie strat i rozwiązałaby obecne problemy podatkowe związane z działalnością transgraniczną i restrukturyzacją grup spółek. Należałoby uzgodnić metodę podziału skonsolidowanej podstawy opodatkowania między Państwami Członkowskimi, tak, aby każde państwo mogło zastosować własną stopę opodatkowania do swojej części skonsolidowanej podstawy. Metoda ta powinna prowadzić do stworzenia prostszego i bardziej przejrzystego systemu opodatkowania przedsiębiorstw w UE.

Stanowi to wyzwanie, ale Komisja zamierza przeprowadzić niezbędne prace przygotowawcze w kierunku stworzenia Wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania w ciągu trzech lat w celu przedstawienia środka prawnego Wspólnoty do roku 2008.

2.1.2. Uproszczenie otoczenia podatkowego i stworzenie równych reguł konkurencji

Przestawiony powyżej środek ma na celu usunięcia wielu przeszkód związanych z podatkiem od przedsiębiorstw, z którymi zmagają się firmy międzynarodowe. Jednakże w transgranicznej działalności gospodarczej w UE istnieje także szereg innych środków podatkowych, szczególnie w ramach systemu VAT. Nakładają one uciążliwe zobowiązania i stanowią bariery dla handlu i inwestycji. Działalność transgraniczna prowadzi do statystycznie dużego wzrostu kosztów przestrzegania przepisów dla wszystkich firm⁷. Małe i średnie przedsiębiorstwa są szczególnie narażone na skutki takich przeszkód, ponieważ koszty przestrzegania przepisów są proporcjonalnie wyższe dla MŚP niż dla dużych firm, a zniesienie takich przeszkód mogłoby znacznie zwiększyć uczestnictwo MŚP w rynku wewnętrznym, które jest obecnie o wiele niższe niż dużych przedsiębiorstw. Rezultatem tego jest brak wydajności gospodarczej i potencjalnie negatywne skutki dla rozwoju gospodarczego i tworzenia miejsc pracy.

a) Zobowiązania do przestrzegania przepisów dotyczących VAT

Zgodnie z Europejskim badaniem podatkowym⁸, 14% MŚP i 10% dużych firm nie prowadziło działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu VAT w Państwach Członkowskich, w których nie mają stałej siedziby, w tym także z powodu wymogów związanych z przestrzeganiem przepisów dotyczących VAT. W odpowiedzi na to w październiku 2004 r. Komisja przedstawiła istotną propozycję **uproszczenia istniejących zobowiązań do przestrzegania transgranicznych przepisów dotyczących VAT**, by ułatwić prowadzenie działalności dostawcom towarów i usług do innych Państw Członkowskich UE. W szczególności propozycja ta przewiduje powstanie systemu „punktów kompleksowej obsługi”, który pozwoliłby przedsiębiorcom na stosowanie jednego numeru VAT do wszystkich dostaw w całej UE i sporządzanie jednej deklaracji VAT w portalu elektronicznym, przez który deklaracja byłaby składana automatycznie w różnych Państwach

⁵ Komisja, COM(2001) 582 i SEC(2001) 1681.

⁶ Komisja, COM(2003) 726.

⁷ Patrz „Europejskie badanie podatkowe” (SEC(2004) 1128/2).

⁸ SEC(2004) 1128/2.

Członkowskich, w których przedsiębiorca prowadzi działalność podlegającą opodatkowaniu. Propozycja ta zawiera pięć innych środków upraszczających, które znacznie ułatwiłyby przedsiębiorstwom, szczególnie MŚP, handel z innymi Państwami Członkowskimi. Dyskusje na ten temat toczą się obecnie w Radzie.

b) Eksperymentalne stosowanie podejścia zasady państwa macierzystego

W kontekście strategii Komisji dotyczącej podatku od przedsiębiorstw, pojęcie zasady państwa macierzystego określano jako możliwe rozwiązanie tych kwestii podatkowych, które najbardziej utrudniają MŚP ich działalność transgraniczną. Zasadniczo pojęcie zasady państwa macierzystego stosuje **podejście polegające na wzajemnym uznawaniu do traktowania MŚP w zakresie podatku od przedsiębiorstw** w ramach rynku wewnętrznego. Kwalifikujące się do tego firmy stosowałyby przepisy podatku od przedsiębiorstw obowiązujące w państwie w którym prowadzą działalność w odniesieniu do filii i stałych siedzib w innych uczestniczących Państwach Członkowskich. Nie pociągałoby to za sobą żadnej harmonizacji stawek, które nadal ustalane byłyby i stosowane przez każde Państwo Członkowskie.

W opinii Komisji pomysł ten, który pod względem technicznym opracowany został dość szczegółowo, można by z pożytkiem przetestować zezwalając MŚP na stosowanie tego podejścia eksperymentalnie pilotowo przez pięć lat. Komisja zamierza przedstawić Komunikat na ten temat przed końcem 2005 r.

c) Przepisy VAT dotyczące usług międzynarodowych

Prawodawstwo podatkowe odnosi się do rzeczywistości gospodarczej i jest skuteczne tylko wtedy, gdy jest stale dostosowywane do nowego rozwoju sytuacji i problemów. Szczególne wyzwanie stanowi fakt, że coraz więcej usług może być świadczonych na szczeblu międzynarodowym. O ile UE była stanie z powodzeniem zareagować na wpływ handlu elektronicznego i liberalizacji usług telekomunikacyjnych na podatek VAT z przepisy z nim związane określające miejsce świadczenia innych usług, którymi mogą być odległe miejsca, wymagają zmiany w podobny sposób w celu zapewnienia, że przedsiębiorcy wewnątrz UE i poza nią będą mieli te same warunki i aby zagwarantować, że dochód jest alokowany do kraju konsumpcji.

W 2003 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący **miejsca świadczenia usług pomiędzy osobami podlegającym opodatkowaniu (B2B)**.⁹ Wniosek ten został ostatnio zmieniony w celu włączenia **przeglądu przepisów dotyczących miejsca świadczenia usług przez przedsiębiorstwa na rzecz klientów indywidualnych (B2C)**.¹⁰ Zmieniony wniosek, gdy zostanie przyjęty powinien złagodzić obciążenia z tytułu VAT dla przedsiębiorstw świadczących usługi transgraniczne na rzecz innych przedsiębiorstw, eliminując wymogi dodatkowej rejestracji VAT oraz potrzebę stosowania kosztownych procedur zwrotu. Pomoże to także przewyciężyć zakłócenia konkurencji spowodowane stosowaniem różnych stawek VAT przez różne Państwa Członkowskie (dla których mało prawdopodobna jest dalsza harmonizacja stawek) i stworzyć równe reguły konkurencji w stosunku do operatorów z krajów trzecich.

⁹ Komisja, COM(2003) 822.

¹⁰ Komisja, COM(2005) 334.

d) Przepisy VAT dotyczące usług finansowych

Przepisy VAT dotyczące usług finansowych pochodzą z 1977r. i przewidują ogólne zwolnienie dla tego sektora. Oznacza to, że VAT płacony przez instytucje finansowe od zakupu towarów i usług zasadniczo nie jest odliczany, a zatem staje się ostatecznym kosztem dla instytucji finansowych. Powstaje efekt kaskadowy, czego skutkiem jest wzrost kosztu usług dla klientów będących przedsiębiorstwami. Sytuacja może się jeszcze bardziej komplikować gdy instytucje finansowe zlecają na zewnątrz część swojej działalności, a takie świadczenia podlegają dodatkowemu opodatkowaniu VAT. Dowodzi to, że ten system zwolnień jest zasadniczo nieefektywny i powoduje zwiększenie kosztów.

Zachodzi **potrzeba dokonania przeglądu tych przepisów**, ponieważ stanowią one źródło coraz większych napięć. Ponadto same te przepisy wmagają jeszcze różnice w interpretacji na szczeblu krajowym. Te przestarzałe środki dotyczące VAT są coraz bardziej niezgodne z innymi celami polityki Wspólnoty, jak plan działania w zakresie usług publicznych. Niezamierzone konsekwencje przepisów dotyczących VAT często stanowią przeszkodę dla większej efektywności w sektorze, której można by się spodziewać w wyniku utworzenia jednolitego paneuropejskiego rynku usług finansowych.

Po szeroko zakrojonych konsultacjach z udziałem wszystkich interesariuszy, Komisja zamierza przedstawić propozycję przepisów w celu dostosowania przepisów VAT dotyczących usług finansowych do ewolucji jednolitego rynku finansowego.

e) Organy publiczne konkurujące z prywatnymi przedsiębiorstwami

Przepisy regulujące zwolnienie usług w interesie publicznym i **wylączenie organów publicznych z zakresu stosowania VAT** także wymagać będą modernizacji. Aktualne przepisy są przestarzałe i już nie odpowiadają rzeczywistości gospodarczej XXI wieku, gdy dawne monopole poddane zostały procesom liberalizacji, a szerokie obszary usług publicznych zostały częściowo lub całkowicie sprywatyzowane. Powoduje to zakłócenia konkurencji oraz nieefektywność gospodarczą zachęcające do uchylania się od zobowiązań podatkowych. Komisja zamierza zmienić obecne przepisy VAT poprzez przedstawienie do końca 2006 r. propozycji ponownego ustalenia równych reguł konkurencji dla określonego rodzaju działalności, w którą zaangażowane są zarówno podmioty publiczne, jak i prywatne.

2.1.3. Ukierunkowane środki mające na celu usunięcie transgranicznych barier podatkowych napotykanych przez przedsiębiorstwa z UE

W obszarze **opodatkowania przedsiębiorstw** Komisja, w oczekiwaniu na wdrożenie CCCTB, określiła szereg ukierunkowanych rozwiązań mających na celu usunięcie tego jednego rodzaju barier podatkowych.

a) Rekompensata strat transgranicznych

Brak **rekompensaty strat transgranicznych** miewa wpływ na decyzje w ramach działalności gospodarczej, skłaniając firmy do inwestowania w kraju lub do dokonywania inwestycji transgranicznych w większych Państwach Członkowskich, ze względu na większe prawdopodobieństwo, że mają one już bazę podatkową od której można odliczyć straty.

O ile straty transgraniczne w ramach jednej spółki, tj. straty wynikające z posiadania stałej siedziby za granicą, mogą zostać w większości Państw Członkowskich uwzględnione na szczeblu głównej siedziby, tylko niewiele Państw Członkowskich przewiduje rekompensatę

strat transgranicznych w obrębie grupy przedsiębiorstw, tj. umożliwiając ulgę z tytułu straty firmy zagranicznej należącej do tej samej grupy. Jest oczywiste, że tego rodzaju różnica w traktowaniu strat powoduje zakłócenia.

Po wycofaniu propozycji z 1990 roku dotyczącej tej kwestii, Komisja rozpoczęła dyskusje o kwestiach technicznych z Państwami Członkowskimi w celu przedstawienia komunikatu wkrótce po tym, jak Europejski Trybunał, Sprawiedliwości wydał orzeczenie w sprawie C-446/03 („Marks & Spencer”), które powinno być szczególnie istotne w tej dziedzinie.

b) Ceny transferowe

Zarządzanie **cenami transferowymi** stanowi poważne źródło dodatkowych kosztów przestrzegania przepisów dla firm w UE.¹¹ W roku 2002 Komisja ustanowiła Wspólne forum UE ds. cen transferowych w celu znalezienia pragmatycznych, niepolegających na tworzeniu przepisów prawnych rozwiązań problemów wynikających z cen transferowych w UE. Składa się ono z ekspertów w dziedzinie podatków spośród administracji podatkowej Państw Członkowskich i z kręgów biznesu. W ślad za pierwszym sprawozdaniem Forum, Komisja przyjęła w roku 2004 komunikat, zawierający propozycję Kodeksu Postępowania w celu efektywnego wdrażania Konwencji Arbitrażowej,¹² a Rada zatwierdziła ten Kodeks Postępowania w grudniu ubiegłego roku.

W ślad za drugim sprawozdaniem Forum z maja 2005 r., Komisja zamierza w roku bieżącym zaproponować Kodeks Postępowania w sprawie wspólnego podejścia do dokumentacji cen transferowych dla stowarzyszonych przedsiębiorstw w UE. Ponadto służby Komisji i członkowie Forum koncentrują teraz swoją uwagę na alternatywnych procedurach mających na celu unikanie i eliminację sporów dotyczących podatków.

c) Podatek kapitałowy

Niektóre podatki pośrednie, takie jak **podatek kapitałowy** (opłata od wkładów kapitałowych w spółkach kapitałowych) są w oczywisty sposób szkodliwe dla przedsiębiorstw w UE i powinny być znoszone, jako element procesu przekształcania Europy w bardziej atrakcyjne miejsce inwestycji. Pobieranie podatku kapitałowego jest szczególnie szkodliwe w działaniach restrukturyzacyjnych i dla rozwoju firm w UE. Jest to także niekorzystne dla firm rozpoczynających działalność i dla firm podnoszących swój kapitał. W ostatnich latach występowała tendencja do eliminacji podatku kapitałowego. Podatek ten jest obecnie pobierany tylko przez 10 z 25 Państw Członkowskich. Poczynając od przyszłego roku tylko 8 Państw Członkowskich będzie go nadal pobierać.

A zatem służby Komisji przygotowują obecnie propozycję zmiany dyrektywy w sprawie podatku kapitałowego¹³, którą zamierzają ukończyć przed końcem 2006 roku. Celem tej zmiany będzie uproszczenie i modernizacja uregulowań prawnych oraz uwzględnienie stopniowego znoszenia podatku kapitałowego mając na względzie wsparcie rozwoju firm w UE.

¹¹ Patrz „Europejskie badanie podatkowe” (SEC(2004) 1128/2).

¹² Komisja, COM(2004) 297.

¹³ Dyrektywa Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. z późniejszymi zmianami.

2.1.4. Nowa strategia opodatkowania pojazdów

Europejski rynek motoryzacyjny stanowi dobry przykład sektora, który **jeszcze nie w pełni skorzystał z rynku wewnętrznego**, a jednym z powodów tego są podatki. W ślad za komunikatem z 2002 roku¹⁴ i intensywnym procesem konsultacji, w dniu 5 lipca 2005 r. Komisja przyjęła nowy wniosek dotyczący opodatkowania samochodów osobowych¹⁵. Wniosek ten wzywa do **stopniowego zniesienia podatków od rejestracji samochodów w Państwach Członkowskich i ich zastąpienia rocznymi podatkami drogowymi lub innymi istniejącymi lub nowymi innowacyjnymi podatkami**. Stopniowe znoszenie podatku od rejestracji ograniczyłoby biurokrację i wysokie koszty transakcji, na które napotykają konsumenci. Spowodowałoby to także większą przejrzystość i pewność prawną dla wszystkich podmiotów i zmniejszyć istniejąc różnice w cenie pojazdu o około jedną piątą.

Celem tego wniosku jest także zmniejszenie istniejącej fragmentacji rynku motoryzacyjnego w UE, która ma wpływ na transgraniczny handel samochodami. Obecnie ze względów podatkowych przemysł jest często zmuszony do produkowania określonych modeli z różnymi specyfikacjami dla różnych Państw Członkowskich. Wniosek ten zdynamizowałby przemysł motoryzacyjny pozwalając skorzystać z większej ekonomii skali przez produkcję samochodów na cały rynek wewnętrzny z zastosowaniem tych samych specyfikacji technicznych.

2.1.5. Zmniejszenie zniekształceń powodowanych przez przestępstwa podatkowe i uchylanie się od płacenia podatków

Nadużycia podatkowe znacznie zakłócają funkcjonowanie rynku wewnętrznego, uniemożliwiają uczciwą konkurencję, a także powodują obniżenie dochodów, które powinny być wykorzystane na świadczenie usług publicznych na szczeblu krajowym. Rezultatem wzrostu poziomu nadużyć są większe obciążenia podatkowe nałożone na uczciwe firmy, gdyż rządy zmuszone są do pokrycia niedoborów w dochodach.

Prowadzenie systemów podatkowych należy do i powinno pozostać w obrębie kompetencji Państw Członkowskich. Niemniej jednak Komisja uważa, że w większym stopniu wspólne i skoordynowane podejście mogłoby pomóc Państwom Członkowskim i zachęcić je do zwalczania przestępstw podatkowych. Komisja ocenia zatem obecnie potrzebę polityki w zakresie zwalczania przestępstw podatkowych na szczeblu europejskim. Można by rozważyć szereg instrumentów, takich jak polepszenie współpracy między administracjami poszczególnych państw, zmniejszenie przeszkód dla efektywnej wymiany informacji, np. poprzez polepszenie dostępu do informacji bankowej, wspieranie negocjacji z krajami trzecimi w celu wprowadzenia przepisów dotyczących wymiany informacji, dalszy rozwój korzystania z wewnątrzspółnotowych narzędzi współpracy administracyjnej oraz ulepszenie podstawowych przepisów podatkowych.

Komisja zapewniłaby niezbędną koordynację, zwłaszcza w celu wzmocnienia narzędzi współpracy administracyjnej dostępnych Państwom Członkowskim. Zamierza przedstawić komunikat na ten temat w roku 2006.

¹⁴ Komisja, COM(2002) 431.

¹⁵ Komisja, COM(2005) 261.

2.2. Zapewnienie otwartych i konkurencyjnych rynków wewnątrz Wspólnoty oraz poza nią

Europejskie przedsiębiorstwa muszą stawić czoła coraz liczniejszym wyzwaniom w handlu międzynarodowym. Zapewnienie tym firmom równych reguł gry wewnątrz Wspólnoty oraz poza nią spowoduje zwiększenie inwestycji na rynku wewnętrznym UE. Działania zmierzające do poprawy konkurencyjności firm UE na szczeblu międzynarodowym są zatem kluczowe w realizowaniu założeń agendy lizbońskiej.

2.2.1. Strategia przeciwdziałania podrabianiu produktów

Prawa własności przemysłowej i intelektualnej firm UE są łamane na masową skalę wskutek obrotu **produktami pirackimi i podrabionymi**. Według badań przeprowadzonych przez Międzynarodową Izbę Handlową w roku 1997 oraz OECD w roku 1998:

- Obrót produktami podrabionymi stanowi od 5 do 7 % handlu światowego
- Wskutek wprowadzania do obrotu produktów podrabionych, w Europie pracę straciło 200 000 osób

Od czasu wspomnianych badań odnotowano znaczny wzrost obrotu tego rodzaju produktami. W roku 2003 liderzy światowego biznesu oraz przedstawiciele rządów wezwali w Davos w Szwajcarii do „wzmoczonych globalnych wysiłków w celu walki z produktami podrabianymi, których wartość szacuje się na 450 miliardów dolarów w skali roku”. Kluczową rolę w tym zakresie nadano poprawie kontroli granic.

Liczba produktów skonfiskowanych w trakcie kontroli granicznych w UE (ponad 100 milionów artykułów rocznie o wartości przekraczającej 1 mld EUR) wzrosła o blisko 1000 % w ostatnich pięciu latach. Obecnie wszystkie sektory biznesu UE borykają się z rosnącą konkurencją ze strony nielegalnego oraz nieuczciwego handlu. Obrót nielegalnymi produktami obniża wpływy z podatków do budżetu oraz zagraża bezpieczeństwu obywateli.

Skuteczne działania mające na celu ochronę praw własności intelektualnej stanowią niezbędny element propagowania inwestycji w badania i rozwój oraz zapewnienia równych reguł gry wewnątrz UE oraz poza nią.

Spójna strategia oparta na praktycznych środkach mających na celu zapewnienie firmom niskonakładowego oraz konkretnego wsparcia w walce z tym zagrożeniem wymaga stanowczej interwencji na szczeblu wspólnotowym. Konieczne będzie również propagowanie współpracy międzynarodowej mającej na celu powstrzymanie produkcji i wywozu produktów podrabianych z krajów ich pochodzenia. Bez tej „siatki asekuracyjnej”, firmy będą zmuszone stawić czoła coraz bardziej nierównej walce z nowymi regionami produkcyjnymi wytwarzającymi produkty podrabiane na niespotykaną dotąd skalę.

Po przedstawieniu w lipcu kompleksowego pakietu instrumentów prawa karnego mających na celu ochronę praw własności intelektualnej¹⁶, w październiku 2005 r.¹⁷ Komisja przyjęła komunikat określający konkretne środki, które mają być realizowane przez organy celne, i które mają na celu wzmocnienie ochrony przed piractwem oraz podrabianiem produktów

¹⁶ Komisja, COM(2005)276.

¹⁷ Komisja, COM(2005)479.

poprzez bliskie partnerstwo z podmiotami gospodarczymi oraz wzmożoną współpracę z partnerami handlowymi UE na szczeblu międzynarodowym.

2.2.2. *Poprawa przepisów celnych i ich przestrzegania oraz propagowanie cła elektronicznego*

W dzisiejszym środowisku biznesu międzynarodowego, proste, przewidywalne oraz efektywne pod względem kosztów formalności w zakresie transgranicznego przepływu towarów stają się kluczowe dla zwiększenia wzrostu gospodarczego poprzez krajowe oraz regionalne uczestnictwo w handlu międzynarodowym. Ponadto organy celne są organami odpowiednimi do zapewnienia, że towary przywożone przestrzegają wymogi środowiskowe, zdrowotne oraz techniczne, a także że realizacja środków określonych w ramach polityki handlowej jest skuteczna. Ta część prac w zakresie ceł jest kluczowa celem zapewnienia, że

- * zostaną stworzone, utrzymane lub przywrócone równe reguły gry z partnerami handlowymi,
- * problematyczne pod względem handlowym towary konsumpcyjne produkowane w UE będą w pełni korzystały ze standardów oraz lokalizacji ich produkcji, oraz
- * środki ochronne wymagane do łagodzenia koniecznych dostosowań w UE będą skuteczne.

W roku 2003 Komisja przyjęła komunikaty w sprawie prostego i nieopartego na dokumentacji papierowej środowiska ceł i handlu oraz w sprawie roli władz celnych w zarządzaniu granicami zewnętrznymi.¹⁸ Drugi ze wspomnianych komunikatów określa plan działań w zakresie gruntownych zmian procedur celnych, obejmujących uproszczenie oraz usprawnienie tych procedur w celu pełnego wykorzystania możliwości oferowanych przez technologie informatyczne oraz komunikacyjne. Kontrola celna stanowi obowiązkowy etap przepływu towarów przez zewnętrzne granice Wspólnoty. Procedury stosowane w tym względzie w znacznym stopniu wpływają na rangę przemysłu krajowego w handlu międzynarodowym oraz jego znaczenia dla gospodarki krajowej. Skuteczna oraz sprawna odprawa celna towarów zwiększa udział przemysłu krajowego w rynku światowym, podnosi jego konkurencyjność, oraz zachęca do udziału małych i średnich przedsiębiorstw w handlu międzynarodowym, a także pomaga w stawianiu czoła wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa. Ponadto do uzyskania prostego i nieopartego na dokumentacji papierowej środowiska ceł i handlu przyczyni się **zmodernizowany Kodeks Celny**, w połączeniu z działaniami operacyjnymi Państw Członkowskich, poprzez usprawnianie oraz dostosowywanie ustawodawstw, procedur i procesów celnych, w tym wspólnych norm dla systemów informatycznych.

Wyżej wspomniany zmodernizowany Kodeks Celny, który zostanie przedstawiony w formie wniosku Komisji w późniejszym okresie bieżącego roku, będzie stanowił prawodawczy filar ceł elektronicznych. Stworzy on podstawę prawną elektronicznej wymiany danych nie tylko między podmiotami gospodarczymi a organami celnymi Państw Członkowskich, lecz również z innymi urzędami oraz agencjami zaangażowanymi w międzynarodowy przepływ towarów, zgodnie z treścią komunikatu Komisji na temat roli administracji elektronicznej (e-rząd) dla przyszłości Europy.¹⁹ Według tej inicjatywy podmioty gospodarcze będą zobowiązane do przedkładania informacji organom celnym wyłącznie raz („pojedyncze okno”), a towary będą

¹⁸ COM(2003) 452.

¹⁹ Komisja, COM(2003) 567.

kontrolowane przez te organy w tym samym miejscu i czasie („kompleksowy punkt kontroli”).

Celem zapewnienia skutecznego oraz sprawnego zarządzania ryzykiem, organy celne wszystkich Państw Członkowskich muszą być w stanie wymieniać informacje elektroniczne. Warunek ten dotyczy w szczególności wymiany deklaracji przedwwozowych i przedwywozowych, informacji na temat ryzyka oraz podmiotów gospodarczych. Dlatego systemy oraz praktyki celne będą musiały być zbieżne, a zautomatyzowane systemy celne Państw Członkowskich zsynchronizowane z systemami Wspólnoty. Dodatkowo, podmioty gospodarcze będą zmuszone komunikować się ze sobą oraz realizować swoje działania w zakresie realizacji odnośnych celów drogą elektroniczną. Cel ten powinien zostać osiągnięty zgodnie z zasadą „dostępu wyłącznego” (dostępu wieloplatformowego), określoną w wyżej wspomnianym komunikacie Komisji na temat roli administracji elektronicznej (e-rząd) dla przyszłości Europy.

2.3. Poprawa regulacji europejskich i krajowych

2.3.1. Modernizacja przepisów dotyczących podatku VAT

Poprawa jakości prawa stanowi istotny element nowej strategii lizbońskiej. W obszarze podatku VAT Komisja przedstawiła **kilka wniosków** zmierzających do poprawy ram regulacyjnych tak, aby usunąć przeszkody w funkcjonowaniu rynku oraz poprawić konkurencyjność.

W zasadniczych przepisach w zakresie VAT określonych w szóstej dyrektywie w sprawie podatku VAT dokonały się liczne zmiany, skutkiem czego stały się one skomplikowane i trudne do zrozumienia. Komisja zaproponowała zatem **zasadniczą zmianę szóstej dyrektywy w sprawie podatku VAT**²⁰ celem zapewnienia klarownych przepisów na szczeblu UE dla podmiotów gospodarczych pragnących prowadzić działalność gospodarczą w obrębie UE. Dyskusje Rady na temat tego wniosku posunęły się znacząco naprzód i będą kontynuowane z myślą o jej przyjęciu przed końcem roku 2005.

Ponadto coraz bardziej oczywista staje się potrzeba bardziej jednolitego stosowania systemu podatku VAT celem ułatwienia firmom prowadzenia działalności gospodarczej w całej Wspólnocie. W 2004 r. Rada dopuściła możliwość przyjmowania środków mających na celu zapewnienie jednolitego stosowania istniejących przepisów w zakresie podatku VAT²¹. Pierwsze rozporządzenie zaproponowane²² przez Komisję w ramach tej nowej podstawy prawnej zostało ostatnio uzgodnione przez Radę i zostanie wkrótce przyjęte. Komisja uważa, że **szersze wykorzystanie tej możliwości przyjmowania wiążącego prawa wewnętrznego dotyczącego podatku VAT** na szczeblu Wspólnoty będzie musiało przejść długą drogę, zanim wyeliminowane zostaną trudności, na jakie napotykają firmy w konfrontacji z rozbieżnościami interpretacji wspólnotowych przepisów dotyczących podatku VAT.

Potrzeba bardziej jednolitego stosowania przepisów dotyczących podatku VAT jest szczególnie wyraźna tam, gdzie różnice w interpretacji mogą doprowadzić do **podwójnego opodatkowania** (lub odwrotnie, do braku opodatkowania). Niemniej istnieją również okoliczności, w których przypadki podwójnego opodatkowania lub wymóg uregulowania

²⁰ COM(2004) 246.

²¹ Dyrektywa 2004/7/EWG.

²² Komisja, COM(2004) 641.

przez podmiot gospodarczy podatku VAT z tytułu tej samej transakcji w dwóch różnych Państwach Członkowskich, mogą wynikać z faktu, że Państwa Członkowskie różnie traktują określone dostawy towarów. Różna ocena faktów może mieć miejsce, mimo że dane Państwa Członkowskie stosują identyczne przepisy w zakresie podatku VAT. Dlatego też do końca 2005 r. Komisja przedstawi propozycję wspólnotowego mechanizmu rozwiązywania lub przynajmniej łagodzenia skutków sytuacji podwójnego opodatkowania.

3. WIEDZA I INNOWACJE DLA ROZWOJU

3.1. Zwiększenie oraz poprawa inwestycji w badania i rozwój (B&R)

Zarówno teoria ekonomiczna jak i analiza empiryczna wskazują na kluczową rolę badań i rozwoju dla wzrostu gospodarczego. Typowo, inwestycje w B&R powodują powstawanie efektu „rozlewania się”, co oznacza, że społeczny zwrot z inwestycji jest większy niż prywatny zwrot dla firmy. Dlatego, bez publicznej interwencji poziom badań w sektorze biznesu utrzymywałby się poniżej poziomu optymalnego i nie zdołałby w pełni wykorzystać potencjału wzrostu gospodarczego.

Dlatego w strategii lizbońskiej znalazły się różne środki mające na celu promowanie B&R. W konkluzjach Prezydencji Rady Europejskiej z marca 2005 r. wyraźnie stwierdzono, że realizacja inwestycji w B&R na poziomie 3 % PKB „będzie możliwa, między innymi, dzięki podatkowym środkom zachęcającym do inwestycji prywatnych.....”

3.1.1. Komunikat zawierający wytyczne na temat podatkowych środków zachęcających do B&R

W zależności od sytuacji gospodarczej, potencjału B&R oraz systemu podatkowego obowiązującego w danym kraju, podatkowe środki zachęcające mogą pomóc w rozwiązywaniu nieprawidłowości funkcjonowania rynku oraz w zwiększeniu inwestycji firm w badania poprzez obniżenie kosztów B&R. Rozwiązania podatkowe pozwalają firmom na podejmowanie lepszych decyzji dotyczących wyboru projektów lub priorytetów inwestowania w B&R oraz dają im większe bezpieczeństwo prawne i pewność planowania. Pozwalają również stworzyć bezpośrednie związki między publicznymi środkami zachęcającymi oraz zwiększyć wydatki na prywatne B&R, co jest kluczowe w świetle statystycznego braku w Europie prywatnych badań i innowacji. Niemniej należy ocenić wartość podatkowych środków zachęcających do inwestowania w B&R w kontekście całościowego systemu podatkowego. Na przykład, poziom stawek podatku CIT w sposób decydujący determinuje znaczenie podatkowych środków zachęcających w związku z poziomem inwestycji w B&R w sektorze biznesu.

W ostatnich latach, Państwa Członkowskie wprowadziły szereg różnych podatkowych środków zachęcających, mających na celu promowanie B&R lub wzmocniły środki już istniejące. W ostatnich dwóch latach, wymiana informacji wśród Państw Członkowskich w zakresie najlepszych praktyk w tym względzie była nadzorowana przez CREST w ramach gromadzenia wzajemnych doświadczeń w celu zwiększania poziomu inwestycji w B&R. Jednakże, obecnie istnieje znaczna różnorodność środków zachęcających do B&R w Państwach Członkowskich, co stwarza sytuację braku koordynacji na szczeblu UE. Ponieważ Państwa Członkowskie często stoją w obliczu tych samych wyzwań, wspomniany brak koordynacji może powodować nieoptymalną alokację środków publicznych i stanowić przeszkodę dla ustanowienia równych reguł gry na poziomie Wspólnoty.

Komunikat zawierający wytyczne na temat podatkowych środków zachęcających do B&R mógłby pomóc rozwiązać sytuację względnego niepowodzenia a w idealnych warunkach pomóc Państwom Członkowskim opracować w ścisłej współpracy rozwiązania wspólnych problemów, a nawet stworzyć wzajemnie wzmacniające się środki zachęcające do B&R, co umożliwiłoby stworzenie sprzyjającego środowiska podatkowego dla B&R w obszarze badań UE. Działając w ramach swojego planu działania na rzecz pomocy państwa, w roku 2006, Komisja dokona modyfikacji swoich ram pomocy państwa z korzyścią dla B&R oraz innowacji. Jednocześnie przedstawiony zostanie komunikat zawierający wytyczne dla Państw Członkowskich w zakresie projektowania oraz realizowania podatkowych środków zachęcających do B&R w ramach systemów podatkowych Państw Członkowskich. Celem tych wytycznych będzie w szczególności dostarczenie informacji na temat ograniczeń przepisów prawa wspólnotowego w tej materii.

Komunikat ten:

- będzie zawierał kluczowe wspólnotowe warunki prawne dla podatkowych środków zachęcających do B&R realizowanych w Państwach Członkowskich;
- będzie podkreślał najlepsze praktyki w zakresie traktowania B&R pod względem podatków oraz podatkowych środków zachęcających do B&R w niektórych Państwach Członkowskich, które mogą posłużyć innym Państwom Członkowskim za model; oraz
- w zależności od potrzeby, będzie zawierał przesłanie polityczne oraz treść ewentualnych przyszłych inicjatyw skierowanych do Państw Członkowskich.

Oczywiście Komunikat ten powstanie z myślą pomocy Państwom Członkowskim wyrażającym chęć stosowania podatkowych środków zachęcających, lecz w żadnym razie nie może zobowiązywać Państw Członkowskich do ich stosowania.

3.2. Ułatwianie zrównoważonego wykorzystania zasobów

Podatki pośrednie, jako instrumenty rynkowe, mogą odegrać istotną rolę w propagowaniu zrównoważonego wykorzystywania zasobów w Unii Europejskiej. Odpowiednio zaprojektowane podatki akcyzowe lub specjalne opłaty środowiskowe będą wysyłać bardziej wyraźne sygnały cenowe poprzez internalizację zewnętrznych kosztów środowiskowych, a co za tym idzie, skłaniają podmioty gospodarcze do określonych zmian zachowań. Ponadto, podatki stanowią środki zachęty dla firm, skłaniając je do szukania innowacji technologicznych, a tym samym obniżenia obciążeń podatkowych. Podatki energetyczne, transportowe oraz środowiskowe mogą być wykorzystywane do ułatwiania zrównoważonego wykorzystania zasobów, najlepiej na bazie skoordynowanych ram wspólnotowych, które pozwolą uniknąć zakłóceń konkurencji.

3.2.1. Podatki energetyczne, transportowe oraz środowiskowe

Dyrektywa dotycząca podatków od produktów energetycznych²³ stworzyła Państwom Członkowskim nowe możliwości korzystania z podatków celem propagowania zrównoważonego wykorzystania zasobów. Dopuszcza ona na przykład ulgi podatkowe dla

²³ Dyrektywa 2003/96/WE (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51), ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 100).

firm, które realizują umowy mające na celu osiągnięcie celów ochrony środowiska lub poprawę wydajności energetycznej.

a) Opodatkowanie komercyjnego oleju napędowego

Dyrektywa ta wymaga jednak zmiany celem rozwiązania problemu **zakłócenia konkurencji na rynku motoryzacyjnym** powstałego wskutek znacznych różnic w wysokości podatku od komercyjnego oleju napędowego wśród Państw Członkowskich UE. Choć niedawno przeprowadzony przegląd proponowanych przepisów spowodował wycofanie wniosku z 2002 r.²⁴ dotyczącego komercyjnego oleju napędowego, Komisja zamierza przedstawić przed końcem roku 2005 nową propozycję w tym zakresie uwzględniającą uwagi Parlamentu Europejskiego, Rady oraz podmiotów gospodarczych przedstawione w trakcie debat dotyczących pierwotnie przedstawionego wniosku.

b) Podatki energetyczne

Ponadto Komisja rozważa zaproponowanie zmian do dyrektywy dotyczącej podatków energetycznych celem nadania **podatkom energetycznym bardziej ambitnych celów środowiskowych**, co ma na celu pełną internalizację kosztów zewnętrznych. W Zielonej Księdze w sprawie efektywności energetycznej z 2005 r.²⁵ Komisja stwierdza, że należy rozważyć dalsze inicjatywy mające na celu wzmocnienie pozytywnego wpływu polityk podatkowych na zwiększenie efektywności energetycznej. Obejmują one na przykład zbliżenie - w górnym przedziale skali - stawek akcyzy na produkty energetyczne oraz energię elektryczną zużywaną w procesach produkcyjnych oraz wprowadzenie automatycznej indeksacji wszystkich stawek podatków akcyzowych.

c) Podatki samochodowe

Ponadto należy odnotować, że niedawno przyjęta propozycja podatku samochodowego, o którym mowa w sekcji 2.1.4 powyżej, również zawiera przepisy dotyczące wprowadzenia elementu uzależnionego od CO₂ do podstawy opodatkowania określonej w przepisach Państw Członkowskich dotyczących podatków samochodowych. Środki fiskalne stanowią jeden z trzech filarów strategii wspólnotowej mającej na celu **ograniczenie emisji CO₂ z samochodów osobowych**. Ich maksymalne wykorzystanie, obejmujące zobowiązania przemysłu motoryzacyjnego oraz informacje dla konsumentów, odgrywa kluczową rolę w osiągnięciu wspólnotowego celu emisji 120 g CO₂ na km. Obniżeniu emisji CO₂ towarzyszyłoby ograniczenie zużycia energii przez samochody, co z kolei przyczyniłoby się w sposób pozytywny do bardziej racjonalnego wykorzystania produktów energetycznych oraz zrównoważenia dostaw energii.

²⁴ COM(2002) 410.

²⁵ COM(2005) 265.

ZAŁĄCZNIK

Strategia lizbońska: Kluczowe środki polityki podatkowej i celnej już przyjęte lub rozważane

Przekształcenie Europy w bardziej atrakcyjne miejsce inwestycji i pracy	Wiedza i innowacje dla wzrostu
<p><i>1. Poszerzenie i pogłębienie rynku wewnętrznego</i></p>	<p><i>1. Zwiększenie i polepszenie inwestycji w B&R</i></p>
<ul style="list-style-type: none"> • Wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania dla przedsiębiorstw w UE (2008); • Uproszczenie otoczenia podatkowego i tworzenie równych reguł konkurencji: Zobowiązania w zakresie przestrzegania przepisów VAT: „punkt kompleksowej kontroli.”, (2004); zasada państwa macierzystego, (2005); przepisy VAT dotyczące usług międzynarodowych i usług finansowych (2005), (2006); VAT dla organów publicznych, (2006); • Ukierunkowane środki na rzecz usunięcia transgranicznych barier podatkowych napotykanymi przez przedsiębiorstwa z UE: Transgraniczne wyrównanie strat, (2006); ceny transferowe, (2005); podatek kapitałowy, (2006); • Nowa strategia opodatkowania samochodów (2005); • Zmniejszenie zniekształceń powodowanych przez nadużycia podatkowe i unikanie podatków (2006). 	<ul style="list-style-type: none"> • Komunikat zawierający wytyczne w sprawie zachęt podatkowych na B&R (2006).
<p><i>2. Zapewnienie otwartych i konkurencyjnych rynków wewnątrz Europy i poza nią</i></p>	<p><i>2. Ułatwienie zrównoważonego wykorzystania zasobów</i></p>
<ul style="list-style-type: none"> • Strategia przeciwdziałania podrabianiu produktów (2005); • Ulepszenie prawa celnego z uwzględnieniem promowania cła elektronicznego (2005). 	<ul style="list-style-type: none"> • Energia, transport i podatki związane ze środowiskiem: • Opodatkowanie komercyjnego oleju napędowego (2005); opodatkowanie energetyczne

	(2006); opodatkowanie pojazdów (2005).
<i>3. Ulepszenie prawa europejskiego i krajowego</i>	
<ul style="list-style-type: none">• Modernizacja przepisów dotyczących VAT (2005).	